1 Νοεμβρίου 2021

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης: Από την υπομονή στις θλίψεις διακρίνονται όσοι αγαπούν τον Θεό

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία



Από την υπομονή στις θλίψεις διακρίνονται όσοι αγαπούν τον Θεό.



Όταν ο Θεός θελήση να βοηθήση μία ψυχή βασανισμένη, δεν την απαλλάσσει από τις θλίψεις, αλλά της χαρίζει υπομονή.

Όλοι οι Άγιοι στην θλίψη εδοκιμάσθηκαν και όχι στην χαρά. Και ο Χριστός στους μακαρισμούς την θλίψη εμακάρισε και όχι την χαρά.

Από το 1933 που ήρθα για καλόγερος μόνο τρία χρόνια είδα ευτυχία στον εαυτό μου. Και τόση ευτυχία που είπα ότι άλλος άνθρωπος σαν κι εμένα ευτυχής σ’ αυτήν την ζωή δεν υπάρχει. «Ο ευτυχέστερος άνθρωπος του κόσμου είμαι εγώ», έλεγα. Τα δε υπόλοιπα χρόνια είμαι πνιγμένος στις θλίψεις. Έφθασα στο σημείο να πω ότι ο δυστυχέστερος άνθρωπος του κόσμου είμαι εγώ. Πολλές φορές είπα: «Ο Θεός με εγκατέλειψε». Η δε πείρα, η φαρμακερή πείρα, με έμαθε ούτε στο ένα να χαίρωμαι υπερβολικά και να το ρίχνω έξω, ούτε πάλι στο άλλο να απελπίζωμαι και να απογοητεύωμαι. Γνωρίζει ο Θεός τι κάνει· θέλει να με σώση.

Να ευχώμεθα ο Θεός να μας δίδη υπομονή και όχι να μας πάρη τα βάσανα, γιατί αυτά μας πηγαίνουν στον Παράδεισο.

Ο άνθρωπος δοκιμάζεται με τα βάσανα, με την θλίψη, με την ασθένεια, με τις κακουχίες. Εκεί θα πάρεις τον μισθό σου. Ξάπλα, κοιμώμενος δεν παίρνεις μισθό.

Είπε σε κάποιον: «Ουδέποτε λειτούργησα χωρίς δάκρυα και πολλές φορές με περιέλαμψε άκτιστο φως».

Το Άγιο Πνεύμα παρακολουθεί την καρδιά να δη τους λογισμούς. Αν έχη κακούς λογισμούς (ο μοναχός), αν μετεωρίζεται, τότε δεν έρχεται να κατοικήση μέσα του.

Να μην υπάρχη κενό μεταξύ του νου και του Θεού, για να μην εισχωρούν ξένοι λογισμοί.

Όσο καλύτερα προετοιμάζεσαι για την Λειτουργία, την θεία Μετάληψη, τόσο περισσότερο την αισθάνεσαι.

Η ευχή έχει βαθμούς. Η ευχή φέρνει τα δάκρυα. Δάκρυα από δάκρυα έχουν διαφορά. Υπάρχουν τα δάκρυα που ξηραίνουν τον άνθρωπο. Τον κάνουν πετσί και κόκκαλο. Αυτά είναι δάκρυα μετανοίας. Είναι άλλα δάκρυα χαράς, είναι άλλα δάκρυα ευχαριστίας εις τον Θεόν. Είναι άλλα δάκρυα έρωτος (θείου). Αυτά τα δάκρυα, όταν ο γερω-Ιωσήφ ήταν σε περίοδο θείου έρωτος, είχε ένα μαντήλι και τα σκούπιζε. Και έπειτα, όταν πέρασε αυτή η περίοδος, το μαντήλι ευωδίαζε τόσο πολύ, που νόμιζες ότι όλα τα αρώματα του κόσμου τα είχε το μαντήλι αυτό επάνω του. Τόσο ευωδίαζε.

Είδες πολλά χαρίσματα; Υπάρχει πολλή ταπείνωση.

Και στην ευρυχωρία και στην ανάπαυση δεν μανθάνει ο άνθρωπος. Γι’ αυτό έδωσε ο Θεός πειρασμούς. Οι πειρασμοί διδάσκουν τον άνθρωπο. Η χάρις δεν διδάσκει τόσο όσον οι πειρασμοί.

Ό,τι είναι της ανάγκης (από τα υλικά) δεν είμεθα υπό κατάκριση. Όταν δεν είναι της ανάγκης και το χειρίζεσαι ως ανάγκη, αυτό είναι υπό μέμψη.

Αν στα μικρά είσαι αμελής, στα μεγάλα θα προκόψεις;

Δυο πατέρες αφού έφαγαν και έκαναν το Απόδειπνο είπε ο ένας στον άλλο: «Να πιούμε ένα ποτήρι κρασί να ξεπλύνουμε το στόμα μας» και απαντά ο άλλος που ήταν πιο πνευματικός: «Όχι το στόμα, το Απόδειπνο θα ξεπλύνουμε».

Από το στόμα (δηλαδή από το φαγητό) προέρχεται και η υγεία και η ασθένεια του σώματος.

Έρχονται εδώ διάφοροι, αλλά όλους δεν μπορώ να τους αναπαύσω. Ήρθε μία φορά

ένας καθηγητής Πανεπιστημίου και μου είπε ότι έχει πρόβλημα με την γυναίκα του. Του είπα ότι φταις εσύ, γιατί δεν την αγαπάς πραγματικά, και έφυγε σκανδαλισμένος. Περίμενε να του δώσω δίκαιο.

Κάποια γυναίκα μου έστειλε γράμμα. Πήγα να τ' ανοίξω και βρωμούσε. Κατάλαβα ότι είχε πάει σε μάγους.

Από το βιβλίο: Από την ασκητική και ησυχαστική Αγιορειτική παράδοση, Άγιον Όρος 2011, σελ. 542 (επιλογή)

Πηγή: iellada.gr